

γλείφω

γλείφω, ρ. [μσν. γλείφω , αρχ. ἐκλείχω], γλείφω. **1α.** κολακεύω δουλικά κάποιον για να του αποσπάσω κάποια εκδούλευση ή υλικά οφέλη: «όταν θέλει να πετύχει κάτι, γλείφει τους πάντες». Από την εικόνα του σκύλου που γλείφει το χέρι του κυρίου του. **β.** καλοπιάνω: «μόλις κατάλαβε πως τον πρόσβαλε, άρχισε να τον γλείφει για να τον συγχωρέσει». **2.** (στη γλώσσα του στρατού) κολακεύω τους ανωτέρους μου για να κερδίσω την εύνοιά τους: «απ' τη μέρα που ήρθε, γλείφει το λοχαγό του κι έχει γλιτώσει και τις σκοπιές και τις αγγαρείες». **3.** (για άντρες) πιπιλώ ερωτικά το αιδοίο της γυναίκας: «αν δε γλείψει, δεν ευχαριστιέται τη γυναίκα». **4α.** (για γυναίκες) πιπιλώ ερωτικά το σεξουαλικό όργανο του άντρα, κάνω στοματικό έρωτα: «κάνει πολύ καλό κρεβάτι, αλλά το σπουδαιότερο είναι ότι γλείφει κιόλας». **β.** λεσβιάζω. **γ.** (γενικά) συνουσιάζομαι: «την έγλειψες καθόλου ή πήγε τζάμπα το ξενύχτι!», εδώ δεν έχει την έννοια του πιπιλίσματος, αλλά την έννοια της γεύσης. **5.** (στη γλώσσα των μηχανόβιων και των οδηγών αυτοκινήτου, ιδίως αγωνιστικού) περνώ ξυστά, ξύνω πολύ ελαφρά: «καθώς τον προσπερνούσα, μόλις και του 'γλειψα το φτερό». (Ακολουθούν 13 φρ.)

- γλείφω αρχίδια, βλ. λ. [αρχίδι](#).
- γλείφω κανένα (κάνα) κοκαλάκι, βλ. λ. [κοκαλάκι](#).
- γλείφω κώλο, βλ. λ. κώλος.
- γλείφω κώλους, βλ. λ. κώλος.
- γλείφω τα δάχτυλά μου, βλ. λ. [δάχτυλο](#).
- γλείφω τα χείλια μου, βλ. λ. [χείλι](#).
- γλείφω τις πληγές μου, βλ. λ. [πληγή](#).
- δε γλείφω εκεί που φτύνω, δεν επιδιώκω φιλία ή δε ζητώ βοήθεια από άνθρωπο που δεν εκτιμώ ή που στο παρελθόν καταφέρθηκα σκληρά εναντίον του: «δε θα ζητήσω ποτέ βοήθεια από έναν που δεν τον εκτιμώ, γιατί δε γλείφω εκεί που φτύνω».
- έγλειψα το πιάτο μου, βλ. λ. [πιάτο](#).
- θα γλείψουμε κανένα (κάνα) κοκαλάκι; βλ. λ. [κοκαλάκι](#).
- να γλείφεις (και) τα δάχτυλά σου! βλ. λ. [δάχτυλο](#).
- να γλείφεις (και) τα χείλια σου! βλ. λ. [χείλι](#).
- όποιος πιάνει το μέλι, γλείφει τα δάχτυλά του, βλ. λ. [μέλι](#).